

Al Vênt ad Tramontâna e al Sôl

I bravèvan tra d lôr, un giôran, al¹ Vênt ad¹ Tramontâna e l Sôl: vòn al pretendèva äd vïssar pú fòrt äd¹ cl ètar; quând i vëddn un viaşadôr ch'al gnèva avânti fât sú² ind al mantëll. I dû litigânt i decîdn alôra ch'a srïss estè l pú fòrt chi g l'ïss cavèda a fèr in manêra che al viaşadôr al s cavïss al mantëll d'adòs.

Al Vênt ad Tramontâna l à comincè a sopièr con na violênsa... Mo con pú al sopièva con pú al viaşadôr al s estrichèva ind al mantëll, tânt che ala fén al pòvar Vênt l à dovû rinuncèr ä¹ sô propòsit. Al Sôl alôra al s ë fât vëddr ind al cêl e dòp pòc al viaşadôr, ch'al sintîva chèld, al s ë cavè al mantëll. E la Tramontâna la fú costrëtta a riconóssar che al Sôl l ëra pú fòrt äd lê.

T ëla piaşûda la storiëlla? La vrómmia ripètar?

Nota 1: certi monosillabi grammaticali come *al*, e soprattutto *ad*, possono essere pronunciati con vocale oscillante fra *a* ed *e* aperta. Per render conto del fenomeno abbiamo usato *ä* ma, in questo testo, solo laddove ricorrevva la pronuncia di tipo *e* aperta.

Nota 2: *fât sú* /faat'su/ ha /s/ realizzata come [θ] perché s'incontra con /t/.